

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

Les classes mercantils i l'Estatut

Una de les clàusules que s'acostumen a consignar en els Reglaments de tota mena d'agrupacions de caràcter mercantil, és la de què l'Associació serà aliena a tota tendència partidista, política i religiosa.

Aquesta ha estat la fórmula que s'és trobada de molt de temps ençà per tal d'evitar que entitats qual finalitat és únicament i exclusiva la defensa d'uns interessos de classe, poguessin malmetre el què és l'objecte de la seva constitució, descendint al terreny del partidisme polític o religions d'aferrissat apassionament.

No obstant ço que diem, unes entitats titulades mercantils de Madrid, seguides d'alguna altre d'Espanya, trencant aquella clàusula que feia possible la convivència dintre d'una mateixa agrupació gremial, individus de diverses tendències polítiques iniciaren una campanya partidista, baixa en el fons (continuadora de la d'aquells cèlebres cartellots de «No comprar artículos catalanes»), contra l'Estatut que deu reconèixer en part el dret a Catalunya a governar-se per si mateixa.

Les classes mercantils madrilenyes, iniciadores d'aquesta lloable (?) actuació, de bracet amb els enemics de l'actual règim, volgueren fer ostentació dels seus sentiments anti-catalans i demostrant que l'Espanya imperialista tenia encara un nombre de representants enemics de la República, ja que els discursos pronunciats en el míting que organitzaren, al costat de les frases de blasma a Catalunya, es pronunciaven les patriotes propies del temps de la decadència d'una nació, quan el cervell no dirigeix a la paraula.

Aquestes pseudo-associacions que es diuen representatives d'una classe mercantil, pel fet de l'organització d'un acte polític en el que hi prengueren part destacats elements prou coneguts i no pas per la seva actuació comercial, han quedat ben descalificades per a poder-se dir en el successiu que representen el comerç o l'indústria d'un determinat lloc, ja que honrosament no han de poguer conviure dintre les esmentades Associacions aquells individus que no siguin anti-autonomistes i que no tinguin uns ribets de monàrquics, sense claudicació dels seus ideals.

Podria dir-se que també les classes mercantils catalanes en aquells moments d'entusiasme de l'Agost darrer s'aixecaren en pes en favor de l'Estatut de Catalunya; però el cas no té paritat, ja que l'acte abans esmentat fet pels comerciants de Madrid, no passa de la categoria d'una actuació política i els realitzats pel comerç i l'indústria de Catalunya, foren actes purament patriòtics, superant, per dir-ho així, l'amor a la pàtria, a l'interés particular.

L'actuació que comentem, ha establert de fet el divorci entre les classes mercantils i industrials catalanes i les no catalanes, contraries a Catalunya, molt de doldre per la comunitat d'interessos que